

M. 15144:1.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforskning
vid Lunds universitet

(översättv. 1 sida)

Tjeckoslovakien

uppl. år 1952

Trav i LLF 85 nr. hästhöft och hästslakt m. m.

s. 1.

appt. a. 1952

Dj'ekh oslovakien

M. 15144: /

FOLKLIVSARKIVEI

Institutionen för folklivsforskning vid Lunds universitet

Stráž n.Nisou la.....



55

ESPERANTO

Tre estimataj!

Leginte vian alvokon en la gazeto, mi permesas al mi iomete priskribi la temon el mia vidpunkto.

Certe estus pli kompetenta tian aferon priskribi koncernanta ĉevalbuĉisto. Li povus ankaŭ diri kiel li estis malŝatata de siaj kunlogantoj kaj eĉ ofte okazis, ke li devis loĝi izole ie ekster la vilaĝo. Tiamaniere loĝis tiuj homoj kaj vivis antaŭ multaj jaroj. Tiam oni nomis la ĉevalbuĉiston aŭ hundo buĉiston per malĝentilaj nomoj kiel ekzemple senfeligisto aŭ ĉeĉe, „ras“ - aĉa buĉisto. La viandon aĉetadis precipe nur malriĉaj homoj aŭ iam ankaŭ nur tiaj homoj, kiuj kredis, ke ili estos fortaj kaj sanaj.

Sed la jaroj pasis kaj hodiaŭ en nia lando tiaj homoj estas egalrajtaj civitanoj kaj ili ne plu loĝas izole malantaŭ komunumoj. Dum nia nuna tempo la ĉevaloj ne tiom abundas, anstataŭigas ilin la motoroj kaj la ĉevalviando estas vendata ^{de tempo} al tempo en destinita konvena vendejo. La viandon aĉetas, mi dirus, tiel nomataj specialaj - bongustamantoj. Mi mem ne apartenas al tiu grupo kaj pro tio mi ne estas kompetenta gin fake kritiki.

Kun sinceraj salutoj

Frant. Pytloun,

Stráž n.Nisou, 291, okres Liberec. CSR.

(55)

Efter att ha läst Edert upprop i tidningen, tillåter jag mig att vidröra ämnet ur min synpunkt.

Säkerligen skulle en hästslaktare vara mera kompetent att beskriva en sådan sak. Han skulle också kunna tala om hur han hatades av dem han bodde tillsammans med och det hände t.o.m. ofta, att han måste bo izolerat någonstans utanför byn. Så bodde och levde dessa människor för många år sedan. Då kallade man hästslaktaren eller hundslaktaren med ohövliga namn som t. ex. "skinnflåare" eller på tjeckiska "ras" - usel slaktare. Köttet köpte i synnerhet endast fattiga människor eller någon gång också endast sådana människor, som trodde, att de skulle bli starka och friska. Men åren gick, och i dag är i vårt land sådana människor likaberrättigade medborgare, och de bo inte mera isolerat utan kommunen. Nu för tiden är inte hästarna så talrika, motorerna ersätter dem och hästköttet säljes då och då i bestämda, lämpliga affärer. Köttet köper, skulle jag kunna säga, s.k. speciella finsmakare. Själv tillhör jag inte den gruppen och därför är jag inte kompetent att fackligt kritisera det.

Frant. Pytloun.